
Shri Minakshi Shatakam or Stavaraajam

श्रीमीनाक्षीशतकम् अथवा मीनाक्षीस्तवराजम्

Document Information

Text title : Minakshishatakam or Minakshistavarajam

File name : mInAkShIshatakam.itx

Category : devii, devI, shataka, stavaraAja, mInAkShI

Location : doc_devii

Author : sachchidAnandabhAratI (not sure if same as sachchidAnandashivAbhinavanRisiMhabhAratI)

Transliterated by : Aaditya Kalyanaraman

Proofread by : Aaditya Kalyanaraman, Rajani Arjun Shankar

Latest update : July 30, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 2, 2025

sanskritdocuments.org

Shri Minakshi Shatakam or Stavaram

श्रीमीनाक्षीशतकम् अथवा मीनाक्षीस्तवराजम्

श्रीमीनाक्षीध्यानम् ।

शब्दब्रह्ममयी यरायरमयी ज्योतिर्मयी वाङ्मयी
नित्यानन्दमयी निरञ्जनमयी तत्त्वमयी चिन्मयी ।
तत्त्वातीतमयी परात्परमयी मायामयी श्रीमयी
सर्वैश्वर्यमयी सदाशिवमयी मां पाळि मीनाम्बिडे ॥

(श्रीमच्छङ्करभगवत्पादाचार्यविरचित श्रीमीनाक्षीस्तोत्रान्तर्गतम्)

श्रीसख्यिदानन्दभारतीमहास्वामिनां ध्यानश्लोकः -
सत्यस्वरूपं सद्ज्ञाननिष्ठं साक्षाच्छिवं परम् ।
सदा दानरतं दान्तं सख्यिदानन्दमाश्रये ॥

श्रीगण्णाधिपतये नमः ।

श्रीसख्यिदानन्दगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीमीनाक्षीशतकम्

भालार्ककोटिरुचिरे वरहे वरेण्ये
भाले भलप्रमथने मदनप्रवीणो ।
लीलासडस्रनिपुणेशमहाविहार-
शीले सुमीननयने कुरु मङ्गलानि ॥ १ ॥

शर्वाणि वाणि कमले कमलासनस्थे
मीनाक्षि काङ्क्षितवरप्रदकामरूपे ।
सव्येतरेण च करेण गृहीतयारु-
डीडाशुके करुणया कुरु साक्षरं माम् ॥ २ ॥

कल्याणदे कमललोचनकञ्जवक्त्रे
कामाक्षि कामिनि कलानिपुणे कुलीने ।

कामारिणा हृतनिर्जर्धशरीरभागे
कारुण्यतः कुरु भवत्पदि मां य भक्तम् ॥ ३ ॥

अत्यन्तयारुवसने रसनाग्रनृत्यत्-
विद्याविशारदविधातृसुरप्रपूज्ये ।
याज्यादिगीतमभगेयपुरोनुवाक्ये
वाक्ये ममेश्वरि सुधां प्रणिघेडि मातः ॥ ४ ॥

यागस्सरागविडितस्सुपवित्रतीर्थ-
सार्यैरवाप्यमथ भोग उपात्तभोगः ।
योगो नियोगपरिदूषित अेष तस्मात्
मीनाक्षि तावक पदस्मरणं प्रदेडि ॥ ५ ॥

गोपीजनप्रभवकामविडारवीर्य-
विष्यातकीर्तिपरमः पुरुषः पुराणः ।
तत्पौरुषाकृतिरिति प्रभुरम्बिके त्वां
श्रीशङ्करः डिल पुरा समुदाजडार ॥ ६ ॥

ब्रह्माण्डमण्डलमिदं डि मडानिधानं
भावत्कमङ्गलमडायशसामपारम् ।
त्रेतायुगोदितधरातनयाधिनाथ-
श्रीरामनामजपपूरितपुण्यपुञ्जे ॥ ७ ॥

त्वं कामधेनुरथ कल्पतरुस्त्वमेव
चिन्तामणिर्मणिवरो मम मीननेत्रे ।
रम्याणि तावक्यरित्रसडस्रकाणि
श्रीपाण्ड्यराजतनये रमयन्ति यास्मान् ॥ ८ ॥

कल्याणकारणशरासनशासिताशिः
कारुण्यपूर्णसुमनाः स पुरा पुराशिः ।
देवि त्वदीयतपसा डिल सन्तुतोष
ब्राजदृषोपरि वसन् वृतपञ्चवक्त्रः ॥ ९ ॥

डालास्थनायकि डरो हृतकामर्धः
सर्पौघमण्डितवपुर्भृतसत्कपालः ।
शूलप्रधावितरतत्सुरवैरिसङ्घो
डुङ्गारदृष्टमनस्तव सौम्यरूपः ॥ १० ॥

नारायणप्रणतपादपवित्रपांसु
पांसुप्रतारितसमस्तनिरस्तबोधे ।
कस्तूरिकातिलकनामकभृङ्गसङ्ग-
भ्राजन्मुष्णाप्यकमले विमले नमस्ते ॥ ११ ॥

माण्डिक्यगर्भितलसत्सुभगत्यदीय-
नाभीसरोजवरवासपरा रमैषा ।
भूषासदस्रपरिभूषितरम्यरूप-
योषाविशेषपरिपूजितपत्सरोजे ॥ १२ ॥

त्वन्नूपुरध्वनिविमोहितविश्रमेतत्
चिन्ता परं किमनया कृतमत्र भद्रम् ।
त्वां सर्वकर्मफलदां सकलस्वतन्त्रां
केचिद्विदुर्न भ्रुवु केचन बोधशून्याः ॥ १३ ॥

दृष्टीप्यमानतनुमध्यगडेभपट्टे
जज्वल्यमानशुभरत्नमणिप्रकूटः ।
रम्भोरुयुग्मपरिवेष्टितरागरक्त-
वासस्तु वासवमनः कुरुते सरागम् ॥ १४ ॥

त्वत्सुक्ष्मिष्ठमिदमम्भ जगत्त्रयञ्च
त्वत्तेजसा भ्रुवु विभान्ति समस्तलोकाः ।
आज्ञाधरास्तव भ्रुवुश्चरि ते दृगीश-
भ्रुवुश्चरि ते दृगीश- ॥ १५ ॥

काञ्चीस्रगम्भ तव पुष्पितछाटकान्त-
र्विभ्राजमानवरदीपशतप्रभौघाम् ।
सत्सिद्धिणीगणान्णवृत्तैमनाग-
श्रीमन्मुभानतशुकावलिराजितश्रीः ॥ १६ ॥

आसीत्त्वदीयजघनं धनमित्यवेक्ष्य
मेघस्स गर्जितदिवः कुपितोऽधुनापि ।
तद्युक्तमेव हि तदस्तु धने धनत्वं
तस्येत्त्वदीयजघनेन समास्थितं स्यात् ॥ १७ ॥

शैलोपमस्तनविधूतमलाभयोऽयं

त्वामाश्रितो मदन ओष मडेशशत्रुः ।
 तं तादृशं गिरिवरं प्रतिपद्य शौर्यं
 तेजस्समाजकृतसालविधिस्तनोति ॥ १८ ॥

त्वत्कण्ठनालपरिचुम्भितलालसेव
 लक्ष्मीर्विभाति तव कण्ठगुणैर्षोऽपि ।
 उस्तोऽलसज्जुगुणैर्षोऽपि कृतकङ्कुणानि
 कार्तस्वरप्रभवसुप्रभयार्जितानि ॥ १९ ॥

रत्नप्रभाधलधलीकृतसत्कपोल-
 श्रीकुण्डलोऽजवलयसंस्तरदिन्दुवकुत्रे ।
 माये मडेश्वरमनोहररम्यरूपे
 मां पाछि मीननयने मधुराधिनाये ॥ २० ॥

त्वद्भाङ्गुदण्डमुपलभ्य शशास शम्भुं
 येतोऽभवश्चिरमनङ्गतयातिकोपः ।
 तस्मादगेश्वरसुते जगदीश्वरोऽपि
 स्थाणुत्वमभ्युपगतः भलु भिन्नयेताः ॥ २१ ॥

त्वत्पाणिंसौन्दरपराजितपङ्कजानि
 त्वच्छोणपाद्युगले निपतन्ति नित्यम् ।
 नम्रा अपि प्रभुजनेषु सुदुर्जयेषु
 धार्यन्त एव शिरसा सकलैर्जनैस्ते ॥ २२ ॥

राजजजपाकुसुमरागनिभप्रभाणि
 सर्वाणि देवि तव पाणिपदोद्भवानि ।
 शर्वाणि तावकनभानि तवोचितानि
 सौन्दर्यसारघटितानि सुमङ्गलानि ॥ २३ ॥

माधुर्यवर्धमडिमापलृताङ्गरङ्ग-
 भुङ्गकमोऽलसितसत्कमलाढ्यउस्ते ।
 गाभ्मीर्यगुम्भितलसद् दृष्टये दयास्मिन्
 दैत्यप्रडारपरशुप्रवरप्रिय स्यात् ॥ २४ ॥

डारो विडारविषयाब्धिजमौक्तिःकौध-
 श्रेणीसडम्परिनिष्ठितसारतेजः ।
 त्वत्कण्ठगणेशिवद ओष ममास्तु मातः

शान्तिप्रदश्च शतकोटियुगेषु सिद्धः ॥ २५ ॥

त्वन्नासिकापुटविडम्बितभद्ररुपा
भद्रे विभाति भगवत्यधुनेन्द्रिणो ।
सा श्रीर्जुलोति वदने मदनाग्निहोत्रे
लावण्यकल्पितमडोलसदाज्यधाराम् ॥ २६ ॥

शृङ्गारशान्तिनिलये शिवदिवकान्ते
रागानुरञ्जितरदे वरयारुवीणो ।
पक्षे सितप्रथमतो भुवि दृष्टबाल-
यन्द्रोपमं भुवि पतेत्वधि मेडम्भ येतः ॥ २७ ॥

सङ्गीतशास्त्ररसिके वस पुष्पराग-
व्यक्तानुवादपरमाङ्गुलिपञ्चकाढ्ये ।
बिम्बाधरे बलसमाहृतरत्नसार-
नासामणिभ्रमणसम्भ्रमसम्भृतास्ये ॥ २८ ॥

सौवर्णगोपुरपुरोगतपौरराज-
अक्षुश्चकोरपरितोषणयन्द्रुपे ।
याञ्चल्यरुपगुणसम्भृतयन्द्रसूर्य-
नेत्रोभयोदयविभासितसर्वलोके ॥ २९ ॥

शृङ्गारयारुवयने रथनाप्रवीणो
श्रीवत्सलाञ्छनमडोदयडेतुभूते ।
श्रीसुन्दरेशदयिते प्रणतोस्मि य त्वां
श्रीप्राप्तये श्रितजनानवनलालसोऽहम् ॥ ३० ॥

तेजस्तरङ्गितसुमङ्गलतारकस्थ-
लावण्यजालजलपूरितसागरान्तः ।
शीघ्रप्रचारणपट्ट ध्रुव देवि मत्स्थौ
नेत्रे उभे य तव पाण्ड्यसुते विभातः ॥ ३१ ॥

सद्भुङ्कुमाङ्कितललाटमडाप्रभावः
दैवैर्वर्ष्यते जगति सर्वमनोहरास्ये ।
यन्द्रप्रकाशघटितस्कृटिकोपमान-
कामातिगप्रभुमनः कलुषीकरोति ॥ ३२ ॥

त्वत्त्वेशपाशपरिसृष्टजपाविशेष-
 स्पष्टस्फुरत्कठिनपीननितम्भदेशे ।
 तादृजपाकलितशोभनगन्धयुक्त-
 श्रीमल्लिकाकुसुमकल्पितमालिकौघे ॥ ३३ ॥

मानोन्नते मदनयारण्यकभूते
 माताएडमाएडलमडासनपद्मसंस्थे ।
 माळेश्चरि प्रशमयाशु ममान्तडीनां
 तृषणां त्रिषोत्रदयिते दययार्द्रभावे ॥ ३४ ॥

माङ्गल्यमन्दिरमिदं मदनोदयाढ्यं
 साङ्गं सुलक्षणमरक्षणजगतकार्श्यम् ।
 अव्यक्तवाद्यपरकोकिलवाणि वाणी-
 मुल्लङ्घ्य तिष्ठति शरीरमलङ्कृतं ते ॥ ३५ ॥

मन्दाकिनीवरसरित्सलिलाभिषेके
 मन्दस्मिते मलयचन्दनयर्विताङ्गि ।
 मन्दारनामकमलीरुडपुष्पपूजये
 मन्दप्रसिद्धगमने मलसा विभासि ॥ ३६ ॥

वैदूर्यवज्रघटितात्ममडाकिरीटे
 घण्टारवैरथ विधेयसुधूपटीपे ।
 नानाविधार्थकसमर्पितभक्ष्यभोजये
 पूर्णो वसान्तरिड मे चिरमन्नपूर्णे ॥ ३७ ॥

दिव्याम्बरे कनकरत्नविभूषिताङ्गे
 द्विक्पालवन्दितपदे परमार्थरूपे ।
 नीराजनोज्ज्वलमडोल्लसदात्मरूपे
 नित्ये जये विजयदे जय विश्वरूपे ॥ ३८ ॥

कर्पूरदीपविडितात्मशुभे शुभाना-
 माधारभूतचरणे करुणारसाढ्ये ।
 गानैरनेकविधरागविशेषयुक्तै-
 र्गीते सुमङ्गलपदे त्वयि देहि दास्यम् ॥ ३९ ॥

प्रत्यक्षलक्षणपदे परमप्रमाणे
 प्रामाण्यवाद्यविहिते परमार्थनिष्ठे ।

नित्यानुभेयनिजउपधरे धरण्यां
 नैवोपमानमिड ते कृतशब्दशास्त्रे ॥ ४० ॥
 वेदत्रयो विदितकर्मकृतकमश्री-
 प्राधान्यवाङ्मनियप्रतिपाद्यरूपे ।
 कल्याणि कारणाविशेषविशिष्टकार्य-
 न्यायाभिधानसुनये जय देवि नित्यम् ॥ ४१ ॥
 श्रृङ्गारमङ्गलमडोज्ज्वलदिव्यभाषे
 भाषाविशेषविषयीकृतभावरूपे ।
 शेषादिविद्वदनुभावितशब्दरूपे
 साङ्गैस्सामस्तनिगमैरपि वेद्यरूपा ॥ ४२ ॥
 सौवर्णपात्रघटितं परमामृतान्नं
 साज्यं सशर्करमिदं रसनाप्रमोदम् ।
 त्वद्भुक्तशिष्टमिड भूमितले भजेम
 भ्राजत्सुधारसमनेकबुधैरुपास्यम् ॥ ४३ ॥
 सन्ध्यासु सद्भिज्वरैरनुगीयमाने
 गायत्रि गानपरमे सुपवित्रगात्रि ।
 सावित्रि सर्ववरदे सवितृस्वरूपे
 तार्तीयरूपसवनेऽसि सरस्वती त्वम् ॥ ४४ ॥
 राजसुरलशुभमण्डपकान्तरस्थै-
 र्दीपैरनेकशतकोटिसहस्रसङ्घैः ।
 त्वन्मन्दिरं जननि भाति मलाप्रकाशं
 कैलासश्रृङ्गमिव भूमितलेऽपि साक्षात् ॥ ४५ ॥
 अम्ब त्वदीयशुभमन्दिरपट्टशालाः
 शैलोन्नता वरशिवारथिता विशालाः ।
 बहन्तरान्तरविभागविशोभमानाः
 न क्वापि भाग्यभरिते भुवि दृष्टपूर्वाः ॥ ४६ ॥
 नन्दीशयण्डगजवङ्गकुमारमुग्धाः
 श्रीवीरभूपविभवार्थितवीरभद्रः ।
 सर्वेऽपि दैवतगणारसमुपासते त्वा-
 भीशानदेवद्युते सशिवां शिवार्थम् ॥ ४७ ॥

सोपानपङ्क्तिसिद्धितं तव सारसाप्यं
तीर्थं मञ्जुश्लवलयं मुनिमुप्यसेव्यम् ।
पुण्यं पुराणमरविन्दसमं समन्ता-
त्वज्जन्मकारणमिति प्रथितं पृथिव्याम् ॥ ४८ ॥

किं तीर्थमत्र भुवि वा तव पुष्करिण्या
साम्यं प्रयातु भङ्गुपुण्यजलौघयाम्भ ।
यत्राप्लुतोऽत्र मनुजोऽप्यजो भुवि स्या-
न्नाजलत्रयसमाकुलतोयजाले ॥ ४९ ॥

स्वैरावतस्तव गणेषु गुणोत्तरेषु
नोश्चैश्रवास्तव उयाधिकतां प्रयाति ।
तावत्तवाधनिनदौघधुतात्मदर्याः
स्वर्गोऽपि देववरदुन्दुभयः किलासन् ॥ ५० ॥

त्वद्गोपुराणि सुरशैलमञ्जोत्रतानि
नानाविधानि मधुरापुरभूषणानि ।
आद्यन्तमध्यविचरद्भ्रवानराणि
मीनाक्षि तावक्यशो विकिरन्ति दृक्षु ॥ ५१ ॥

शृङ्गोन्नता भङ्गुदुग्धास्तव धेनवोऽमू-
स्तुष्टास्तुषारकिरणोद्भवयन्द्रिकाभाः ।
पुष्टाः पुराणपुरुषं भवमाश्रयन्त्यः
स्पृष्टाः पुनन्ति पुरुषैः पुरुषानशेषान् ॥ ५२ ॥

त्वत्पादपद्मयुगलस्मरणेन मातः
नित्यं प्रबोधसमये विबुधप्रबोधे ।
छष्टं च मृष्टमशनं भुवि धर्मनिष्ठा
बुद्धिस्समृद्धिरथ गेहगता भवेन्नः ॥ ५३ ॥

श्रीयुक्तः कृतमञ्जुश्लवलयमन्दिरा त्वं
भक्तेषु यासि य भजत्सु तथेन्दिरात्वम् ।
छन्दूपमानवदने सदने मदीय-
दृत्पद्मरूपिणि सदा भव सुस्थिरा त्वम् ॥ ५४ ॥

यां देवतास्स्वरिति भूतलमेव मत्वा

नित्यं प्रभातसमये सड शङ्कुरेण ।
ताम्बूलचर्वणपरात्रवरत्नपीठे
भेजुर्भजन्ति भवतीमपि तां भजेऽडम् ॥ ५५ ॥

वैराग्यशान्तिनिलयं पुरुषं पुराणं
नित्यङ्कियाद्विभिरुपासितमन्तशून्यम् ।
मूर्धस्थगाङ्गसलिलं जटिलं त्रिनेत्रं
भस्मप्रियं भजसि भूतसलायमीशम् ॥ ५६ ॥

द्वालानलं भवमजं भवनाशडेतुं
कालं कलानिधिमनन्तदृशं विशुद्धम् ।
वैय्याघ्रचर्मवसनं जितकाममीशं
आकाशकेशमनिशं भजसे भवानि ॥ ५७ ॥

निर्धूतमानमनघं विजितेन्द्रियग्य
वेदान्तवेधमनडङ्कृतिमप्रमेयम् ।
लोकोत्तरोर्जितगुणो गुणालीनमेव
राजन्यदेवतनये वृणुषे किमेतत् ॥ ५८ ॥

त्वद्रूपवित्स य उरोऽथ उरस्थ रुपं
त्वं वेत्सि मत्स्थनयने विनयानतास्थे ।
धत्थं परस्परगतं भवु सप्यमम्भ
कोवेड वेद युवयोश्शिवयोर्भडत्वम् ॥ ५९ ॥

त्वामद्रिराजतनयामथ भूतलस्थ
भद्रार्थमागतवतीं विदुरात्मवन्तः ।
त्वं पद्ममालिनि य मानिनि मानयुक्तं
मां मीनलोचनधरे कुरु गौरवर्णे ॥ ६० ॥

देवि स्वयंवरपदं प्रतिपद्य देवः
प्रत्यक्षतस्तव कुण्डलयमैक्षतेति ।
आश्चर्यमत्र विबुधैरपि नैव कार्यं
लोकेष्वमीषु सकलेषु स द्वि त्रिनेत्रः ॥ ६१ ॥

शम्भोर्विवाडसमये शिवपार्श्वगां त्वां
आलोक्य नाकसदनारसकलारसयोषाः ।
भ्रान्ता भववृथ तेऽम्भ कटाक्षमूढा

तेऽपि स्म ते विलिभितेरविधिर्विधिश्च ॥ ६२ ॥

श्रीकण्ठयारुकरकञ्जयुगप्रभङ्ग-
माङ्गल्यसूत्रपरिशोभितकम्बुकण्ठि ।
भ्रुमेढ शाश्वतमनाकृति यावदेव
तावच्छिवानि शिवतस्तव सन्ति देवि ॥ ६३ ॥

भिक्षाशनं भलु तदापि न भग्नमस्मिन्
शम्भौ भवत्करगृहीतवरात्रदानैः ।
एत्थं प्रियङ्गुरतया सल भोजनेऽम्भ
शम्भुप्रियेति कथितासि जगत्त्रयेऽपि ॥ ६४ ॥

त्वत्कञ्जवक्त्रपरिशोभितमन्डलास-
भ्रूल्लासदर्शनपरः परमेश्वरोऽपि ।
सानन्तमन्तलसनानुविधेयसार-
सम्भावनस्स य भलूव पुरा त्रयीशः ॥ ६५ ॥

पाणिग्रहेण परितुष्टमनास्तवाभूत्
शम्भुः प्रभुर्विभुरभूतविभाविताङ्गि ।
संसारगह्वरमहागहनं प्रविष्टः
संसारिणां गतिरयं गुणसाक्षिभूतः ॥ ६६ ॥

शम्भुप्रभावशुभवर्णनयाभियुक्त-
जिह्वा जयत्यथ विभावितशुद्धवर्णा ।
एत्थं पति भलु निषेव्य परं पुमांसं
संसाधिताभिलसुभानि विशालनेत्रे ॥ ६७ ॥

द्रीङ्कारवादसुलभे छितदे समस्त-
लोकस्य लोचनगताञ्जनशोभनाढ्ये ।
श्रीसुन्दरेश्वरपदे विहितान्तरङ्गे
श्रीमत्तरङ्गितपदस्तुतिभिस्स्तुताङ्गे ॥ ६८ ॥

सन्तोषयुक्तलृष्टये सति सारवाक्ये
वाक्ये मलयपि विभातवरात्मनिष्ठे ।
मख्यं प्रदेहि वरदे भुवि य प्रतिष्ठां
काष्ठां कलादिरक्षितामथ योगिलभ्याम् ॥ ६९ ॥

रङ्गस्थलीविडितनर्तनवार्तयाडो
 सर्वेऽपि देवि तव सन्निधिमेत्य देवाः ।
 लृष्यन्ति उन्त मनसा वयसा य भूयः
 पुष्पान्ति भद्रवपुषा य विषादशून्याः ॥ ७० ॥

त्वत्पादसारसनिभद्गुसमृद्धबाल-
 घण्टारवैर्घलघलीकृतनाट्यरङ्गे ।
 नाटयानुरञ्जितनयोज्ज्वलयारुलीला-
 कोलाडलाडृतसमस्तसुरान्तरङ्गे ॥ ७१ ॥

तालप्रभेदगतिनृत्यमलाविडार-
 नित्योत्सवेन परितोषितनागडारे ।
 त्वत्साम्यमेति न रमा न सरस्वती य
 शङ्कप्रिया न य शयी न य देववध्वः ॥ ७२ ॥

त्वद्भङ्गनिस्सृतमृदूज्ज्वलसारवल्गु-
 व्यङ्गतस्वराभूतरसाक्षरवाङ्मयलेशैः ।
 क्षोणीभृतो उरिउरौ विधिमुष्यदेवाः
 सर्वेऽपि विस्मितलृष्टः डिल नृत्यकाले ॥ ७३ ॥

नैव भ्रमो न य तवाभ्य वराङ्गजात-
 स्वेदाभ्यु शून्यगतयो न य तालभेदाः ।
 नैवासि शङ्कितमनाः पुनरेव धीराः
 पश्यन्सु दैवतजनेष्वपि रङ्गदेशे ॥ ७४ ॥

यन्द्रोदये सति शरघतुलश्रियाडो
 वारान्निधिर्ध्वनिजितेतरशब्दजालः ।
 वर्धेत उर्ध्ववशगो निशि वा यथैव-
 मुत्साड अेष तव वृद्धिमुपैति नित्ये ॥ ७५ ॥

यङ्काङ्कतिभ्रमराधूतपटान्तभात-
 कार्तस्वराभशुभजानुविडार अेषः ।
 लक्ष्मीं तनोतु नितरामरविन्दपाद-
 स्पर्शप्रभूतधरणीतलशब्दरम्यः ॥ ७६ ॥

नासक्तमत्र य मनो भुवि कस्य वाऽभूत्
 साक्षादपि त्रिणयनः कृतकाममैत्रः ।

यत्राभवन्नियतचित्ततया समाधि-
स्थित्येव योगपरमस्तव नृत्यसारे ॥ ७७ ॥

आनन्दपूर्णाद्दृष्टये विशदात्मलीले
माङ्गल्यसूचकमनोदरयारुशीले ।
याञ्चल्यगर्भितशरीरविशेषाद्गुणे
रङ्गस्थले जय जये जितजातृषे ॥ ७८ ॥

नृत्येन मीननयने न छि सा छि रम्भा
नैवोर्वशी नवनवेन तिलोत्तमा य ।
डा प्रीतिमत्त्वजनने तव देवि शक्ता-
स्तिस्त्रस्तिसृष्वपि लसज्जगतीषु गीताः ॥ ७९ ॥

त्वाद्गजनेषु तपसा प्रथितेषु लोके
नानाकलानिपुणतेति न चित्रमत्र ।
नारायणोऽपि नवनीतडरो यतोऽभूत्
नृत्येन तोषितसमस्तवधूसमूहः ॥ ८० ॥

कारुण्यशङ्करमजे कमनीयरूपं
कान्तासहस्रपरिभावितपद्मवङ्गम् ।
विभ्राजितापिलद्विगन्तरथन्द्रमौलिं
सन्तोषयन्तमनिशं कुरुते विनोदैः ॥ ८१ ॥

ताटङ्कुबालनविभातविचित्रवर्णा-
विद्योतमानसकपोलविमोहितोऽयम् ।
तामेव नित्यमगजामतिसम्प्रदृष्टो
ध्यायत्यनन्यविषयो वृषवाहनोऽपि ॥ ८२ ॥

देवि त्वदास्थसरसीरुहसक्तभृङ्ग-
जङ्घारलक्ष्मणमडामदनप्रसङ्गः ।
सङ्गीतशास्त्ररहसाङ्गतनित्यसङ्गः
शृङ्गारशास्त्रशिरसा श्रितदीर्घशृङ्गः ॥ ८३ ॥

त्वद्भोगलम्पटमना छि मडानुभावः
शर्वस्स कोटिमदनोपमरभ्यरूपः ।
नित्यं तवैव गृहवासपरो अबभूव
त्वन्मोहितो रतिविशालसुप्मानुरक्तः ॥ ८४ ॥

त्वद्द्रुत्रयुम्भनसुपीतसुधारसोऽयं
पञ्चाननः परिगृहीतसपञ्चभाणः ।
नोयेत्सुतो धवलिमात्र मडेशगात्रे
स्याअन्यद्रयारुकिराणोद्भवयन्द्रिकेव ॥ ८५ ॥

आघ्राय तावकमुभाम्बुजगन्धमीशो
मेने तपः कृलमडस्स तपोनिधानः ।
आलिङ्ग्य गाढमनघो भवतीं कृशाङ्गीं
कामोदधौ सड ममज्ज विधूतलज्जः ॥ ८६ ॥

डासैर्विडारपरमैः कृतकौतुकाभ्यां
पूर्वोत्तरकमविशेषविशोभिताभ्याम् ।
संवर्धितोऽनल धवाज्यडुतो युवाभ्यां
कामानलः डिल रडो गृहमध्यमानः ॥ ८७ ॥

मेने कृतार्थमगराजमज्जो गृडेशो
यस्यासि मीननयने दृडिता सभद्रा ।
त्वत्कामकौतुकमनः परितुष्टभावः
पूर्णांऽपि पूर्णरतिमेत्य विधूतशोकः ॥ ८८ ॥

भोगीन्द्रकल्पितकरस्थितकङ्कुषाश्रीः
भोगश्रमेण सडितशशयनं चिकीर्षुः ।
नान्यं गिरिं व्रजति उन्त गिरीश्वरोऽयं
मत्वा गिरिं गुरुतरं जघनं धनं ते ॥ ८९ ॥

कस्तूरिकेव तव कण्ठगता समृद्धा
भस्मप्रियस्य य गले प्रतिभिम्भताऽभूत् ।
तेनातिशुभ्रशुभगात्रधरोऽपि शम्भुः
त्वत्सङ्गतस्सति बभूव स नीलकण्ठः ॥ ९० ॥

कामाङ्किताकृतिविशेषविराजमानौ
ताम्बूलरक्तवदनौ श्रमतोयसिक्तौ ।
क्षेमङ्कुरौ य जगतः पितरौ युवाङ्गैः
सेव्यौ समस्तवरदौ भुवि देवि न स्तः ॥ ९१ ॥

सूर्योदयाभरदने सुरपूज्यपादे

सूतादिभिस्तुतगुणो सुभभोधसारे ।
सूतेषु सूक्तिरयितेषु सुभेन बोध्ये
सूय्यत्रभुद्धिविशदे सुतमम्भ पाडि ॥ ८२ ॥

सङ्गीतसारदृष्टये समदृष्टियुक्ते
सम्यक्शुकेन्द्रपरिभाषितनामजाले ।
सायन्तनागतसमानसम्प्रीसमेते
संसारसागरगतं परिपाडि मां त्वम् ॥ ८३ ॥

सन्तानकाम्यङ्गलदे सवितृप्रसूते
सन्देहसाधितरमे समयप्रतिष्ठे ।
साध्यामृताभ्यवरतीर्थविशोधितान्त-
स्साधारणोत्तरमनः करणैरुपास्ये ॥ ८४ ॥

मात्रायतुष्टयपदे सुभभोधमात्रे
यात्राविचारणपरे परमात्मरूपे ।
मात्रास्मि पालितभवो जगताममीषां
नेत्रा य नेत्रपरिदूषितपद्मजाते ॥ ८५ ॥

मीनाक्षि तावकरथोत्सवसम्भ्रमार्थ-
माडेप्रयुक्तवयसः पथि संसरन्ति ।
पश्येम मीननयनामथ सुन्दरेशं
शीघ्रं सभे सर सरेति दिगन्तसंस्थाः ॥ ८६ ॥

अेवं जनास्तु शतशोऽथ सदस्रशोऽभि
त्वामेत्य नित्यमविलम्बितदीक्षयाम्भ ।
युक्तां य युक्तदृष्टयाश्शुययस्समौनाः
नेत्रोन्नताः प्रतिदिनं भवतीं लजन्ते ॥ ८७ ॥

त्वद्गानानि वृषसिंहगजश्वलंस-
मुष्यानि मानवकृतानि मङ्गोन्नतानि ।
अङ्गानि तावकरथोत्सवकर्मणश्च
साङ्गानि सर्वनयनोत्सवसाधनानि ॥ ८८ ॥

प्राकारसारपरिकल्पिततत्सरन्ध्र-
मूर्धावलीमुदितमानसराजडंसे ।
नेत्रावलीकलितउमरथोपरिस्थ-

कान्तानुधावितरथे रथघोषपूर्णे ॥ ९९ ॥

साक्षादिवामरनगशतलेभ्रशृङ्गो-

रत्नौघराजितरथः प्रयत्नत्पताकः ।

आभाति भानुकिरणप्रतिभासमान-

स्तम्भायुतोज्ज्वलसुवर्णवधूसमूहः ॥ १०० ॥

तावत्समावितसुवर्णकलाविसृष्ट-

स्तम्भस्फुरद्भटितयङ्करथोपमाम्भ ।

सा स्याच्छशाङ्कुशतकोटिमलोदय श्री-

रेकत्र येन्मिलति देवि शरन्निशायाम् ॥ १०१ ॥

वैकुण्ठगन्ध्रियमसाविड नीलकण्ठः

कण्ठीरवेण सद्दृशस्वकविक्रमेण ।

किं वाऽलरद्भरतया यद्वि वा न तत्स्या-

द्धैमस्स ते रथवरः कथमीदृशस्स्यात् ॥ १०२ ॥

तद्वेगवेगितरथो रथिनां वरिष्ठः

पौरप्रदक्षिणपरः परमेश्वरोऽयं

भूतानि भावितशिवानि शिवाजितानि

कुर्वन्कृपालुरभितः भलु याति शीघ्रम् ॥ १०३ ॥

तद्घोषघोषितदिशो दश काशितास्तत् -

तेजोभिरुत्थितरथः कण्ठासम्भृतास्ताः ।

सेना यतुर्विधबला य सराजवीरा

त्वामेव याति परमोत्सवपारवश्यात् ॥ १०४ ॥

त्वद्दर्शनेन य जगज्जितसर्वकाम-

माबालवृद्धपशुपालकविश्वभूतम् ।

रामास्सुमङ्गलभवास्तव दर्शनेन

रामाभिरामलुङ्गयाम्भुजसद्गसंस्थे ॥ १०५ ॥

शम्भुर्द्विराण्यकवयावृतदिव्यमूर्तिः

केयूरदारमकुटैश्च विराजमानः ।

गच्छन्पुरस्स भवतीमनुसम्प्रयान्ती

प्रत्यङ्मुग्धः किल पुनः परिवीक्षतेऽम्भ ॥ १०६ ॥

देवि त्वदीयगुणसृष्टगुणो उरोऽयं
 त्वद्भङ्गसोभगरसं परिपीय दृग्भिः ।
 किञ्चिद्भलद्भसनमातघनस्तनाग्रां
 दृष्ट्वा मृडस्स भवतीं पुनरेति दृष्टः ॥ १०७ ॥

तं तादृशं य रथिनं रथमध्यसंस्था
 कामेन कान्तस्त्रिपुला प्रतिभोधितेव ।
 विद्रावयस्यतुलवेगरथे रथाङ्ग-
 स्पशैर्दृष्टैश्चटयटीकृतभूतले त्वम् ॥ १०८ ॥

अेवविधानि यरितानि भङ्गुनि दृष्ट्वा
 सर्वेकृतार्थमनसो भुवि भूतसङ्घाः ।
 कल्याणदेकमललोचनकालकाल-
 कान्ते कृतोत्सवयये जय लोकातः ॥ १०९ ॥

देवि त्वदीयशुभगात्रवराभिषेकैः
 डारिद्रतीर्थमभवच्छुभदं वधूनाम् ।
 तद्भारणस्मृतिनतीक्ष्णसंस्तवैस्तु
 स्यादेव सर्वकृलसिद्धिरिडैव नृणाम् ॥ ११० ॥

कञ्जातपुष्पवदने कमनीयगात्रे
 कारुण्यरूपरसपूरितयारुनेत्रे ।
 तस्मै नमो नम षटं तव संविधात्रे
 तुभ्यं य तस्य य विधातुरथैव मात्रे ॥ १११ ॥

सौभाग्यदे य धनदे जगदाधिपत्य-
 प्रागल्भ्यदे पुरुषदे प्रमदाजनेषु ।
 योषित्प्रदेऽद्य सुतजन्ममलोत्सवस्य
 दात्री त्वमेव मतिदानरता नमत्सु ॥ ११२ ॥

देवि श्रुतिश्रुतिमतां वयसां विदूरे
 विद्राविताभिलशुभेतरकर्मजाले ।
 ओङ्कारनादपरिभाषितदिव्यरूपे
 त्वङ्कारभेदरक्षिता वस मेऽन्तरङ्गे ॥ ११३ ॥

ताटङ्गुगमसङ्घिता धृतकण्ठभूषा
 लावण्यजाललसिता भङ्गुभूषणाढ्या ।

दृष्टासि य स्तुतपदासि मयेऽ मातः
मां मैव विस्मर मधेश्वरि मीननेत्रे ॥ ११४ ॥

त्वत्कीर्तितो जगदिदं परिपूर्णांभु
मीनाक्षि ङाटकमथाम्बुजमध्यसंस्थे ।
ब्राह्म्यादिशक्तिरयितावरणे शिवाप्ये
ढालास्थनायकि सदाऽपि नमो नमस्ते ॥ ११५ ॥

श्रृङ्गारपूर्णाशतकं परिपूर्णांभेतत्
मीनाक्षिकाशुभपवित्रयस्त्रिगर्भम् ।
सन्तानरूपकलदं कृतमङ्गलं तत्
सम्पत्प्रदं भुवि नृणां पठतां सुभद्रम् ॥ ११६ ॥

सर्वेषु वैदिकपटेषु यथानुपूर्वी
नित्या तथास्तु मम वाञ्छिते प्रबन्धे ।
सा सर्वविस्मयकरी कवितारसज्ञा-
सन्तोषदा मम छिमायलजा कृपातः ॥ ११७ ॥

श्रीपाण्ड्यराजतनयानिलयं प्रपद्ये
प्रातः पठन्ति मनुजा भुवि ये तु भक्त्या ।
माध्यन्दिने य सवनेषु य योऽथ सायं
ते वेदशास्त्रधनभोगसमृद्धिगास्त्युः ॥ ११८ ॥

आनन्ददायकशुकाक्षरवन्मदीय-
मानन्ददायकमिदं भवताद्बुधेभ्यः ।
आनन्दरूपपरमेशितुरप्यपूर्व-
मानन्दमेव तनुते भुवि या तदीयम् ॥ ११९ ॥

आचार्यशङ्करमहोज्ज्वलसम्प्रदायः
श्रीनारसिंहगुरुपुण्यकटाक्षपूतः ।
लीलाभिरेनमतनोत्स मुदैव सखि-
दानन्दसंयमिवरस्तवमम्बिकायाः ॥ १२० ॥

पुण्यश्लोकः परमपुरुषस्सुन्दरेशो मलात्मा
पुण्यश्लोका ञ्चकनयना पार्वती पाण्ड्यजा सा ।
पुण्यश्लोकाः मम य दशकद्व्युत्तरा ये शतान्ताः
पुण्यश्लोकाः पठननिरताः पाण्ड्यपुत्रीस्तवस्थ ॥ १२१ ॥

एति श्रीसञ्चिदानन्द-भारती स्वामिभिः कृतम् ।

मीनाक्षीस्तवराजं ये पठन्ति नरसत्तमाः ॥

त्रिदिवं ते तृणीकृत्य कैलासे वासमाप्नुयुः ।

कुर्वन्ति येऽत्र सन्देहं नरकार्छा भवन्ति ते ॥ १२२ ॥

॥ एति श्रीसञ्चिदानन्दभारतीमहास्वामिभिः विरचितं

श्रीमीनाक्षीशतकं अथवा श्रीमीनाक्षीस्तवराजं सम्पूर्णम् ॥

The referenced book in print had missing syllables in verse lines 100.1 and 101.1.

The words नगः and कला are added for their metrical suitability and meaning.

Encoded by Aaditya Kalyanaraman

Proofread by Aaditya Kalyanaraman, Rajani Arjun Shankar

——
Shri Minakshi Shatakam or Stavaraajam
pdf was typeset on August 2, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

